

Demokracie X Socialismus

Vyučující: Mgr. Jan Hedvík

Datum: 22. 10. 2012

O projektu:

Jak již název napovídá, projekt byl zaměřený na srovnání demokracie a socialismu. Každý student zpracoval část, která mu byla nejbližší (například vývoj kulturního dění v obou systémech). V průběhu projektového dne jsme tedy sdíleli informace z nejrůznějších možných sfér a snažili jsme se najít, co mají demokracie a socialismus společné, a co je činí tak odlišnými.

Ukázky prací:

1. Forma vlády

Demokracie dává takřikajíc věcem přirozený průběh. V tom tkví jak její síla, tak i ale slabá stránka, jelikož ne vždy ten přirozený průběh bude dobrý. Naopak socialismus je založen na převracení přirozeně nastavených hodnot prvotně za deklarované rovnosti pro všechny. To je ovšem ve své podstatě nedosažitelné, což je zásadním problémem socialismu. Ironií je, že v obou systémech je deklarovaná vláda lidu. V socialismu vládne nejčastěji skupina jedinců. Určitě se dá tvrdit, že jedinec žijící v demokratickém vládním systému má větší volnost a může mluvit do toho, jak stát ve kterém žije, bude spravován. Ve státě socialistickém má člověk často dost omezené možnosti a do politických záležitostí může sotva mluvit.

2. Náboženská svoboda

Demokracie: Každý má právo na svobodu myšlení, svědomí a náboženství; toto právo zahrnuje v sobě i volnost změnit své náboženství nebo víru, jakož i svobodu projevat své náboženství nebo víru, sám nebo společně s jinými, ať veřejně nebo soukromě, vyučováním, prováděním náboženských úkonů, bohoslužbou a zachováváním obřadů.

Socialismus: odst. 1 Listiny každému zaručuje svobodu myšlení, svědomí a náboženského vyznání včetně práva každého změnit své náboženství nebo víru, popřípadě být bez náboženského vyznání. Tato práva mají absolutní charakter v tom smyslu, že nikdo nemůže být podroben takovému opatření, jehož cílem je změna procesu a způsobu myšlení, nikoho nelze nutit, aby změnil svoje myšlení, náboženské vyznání nebo víru. Při jejich ochraně se jedná o respektování vnitřního rozměru těchto práv, který vylučuje jakýkoliv nátlak nebo ovlivňování myšlení, svědomí a náboženského vyznání. Tato práva v důsledku jejich absolutního charakteru není proto možné omezovat zákonem.

Závěr: Porovnáním obou směrů jsme dostali jasnější představu o každém z nich. Došli jsme k tomu, že zejména za socialismu byla lidská práva porušována, ačkoliv byla zahrnuta v ústavě, např.: Svoboda projevu, náboženská svoboda a právo na vzdělání... V demokratickém systému jsou až na některé výjimky práva většinou dodržována. Největší hrozbou se stala korupce a obtížné vymáhání práva u soudu (rozporuplné zákony).